

ELIZEA TA EUSKEREA

Lema: «**NI BETI BETI ZUROKAZ**»

(Aita Daniel Baertel-eri donkitua)

Euskera ta Elizea, izenez bigunak....
Ta izatez goño goño ta osoro legunak,
Guri goiko Jaunak
Goitik biralduriko egizko ondasunak,
Maitegarriak ditu biotz euskaldunak.
¡Amacho kutunak,
Zurok maitatzen emon nai dodaz egunak!

Alperrik Infernuak, Amaren kaltean,
Maitetasuna ill nai dau nire biotzean....
Jaunaren echean
Erreko dot biotza maitetasunean,
Suak iratzi datan biotzan ganean:
«Amakaz batean
Ibillko da biotz au bizi dan artean.»

¡Beto, betoz ekachak euskaldun errira,
Maitetasun au bota-gurarik obira....!
¡Beto Euskadira....!
Baña ez, ez. ¿Zertarako alperrik badira?
Amok biotz ontatik aldenduko eztira.
¡Zerura begira
Nire maitetasurien garra bizi dira!

Ezta bizi gizona maitetasun barik....
Ta Amon maitetasunak nauko ni bizirik.
Eurak ikusirik,

Bauko nire biotzak naiko pozgarririk.
 Eztakit zelan dagon bat bere euskaldunik
 ¡Ai! biotz guztitik
 Ama biok maitatu eiten eztabenik.

Euskaldun bakocharen biotz bakochera,
 Biraldu gura neunke nire sentiera,
 Biotzak batera
 Danok goratu daien Amon izaera:
 Nai neunke biotz danak neurean antzera,
 Emetik aurrera,
 Laztanik kantatzea Eliza ta Euskera.

Negarrez dagoz orain Ama maite zarrak,
 Euskadin ikusirik aihbat, seme charrak.
 Euskaldun chacharrak,
 Izenez euskaldunak, izatez zantarrak,
 Amaren kalterako egiten indarrak.
 Biotz euzkotarrak,
 Zuron maitetasunen amodio-garrak
 Legortu beiz apur bat Amaren negarrak.

Euskaldun seme danok emen lur onetan
 Maitatu bear doguz... maitatu benetan...
 Denpora danetan
 Euskera ta Elizea, mendi ta errietan,
 Lur au ichi ta gero..., Asabak goietan,
 Zeru-ateetan,
 Pozik gagizan artu euron besoetan.

¡Esango al dauku goitik Oihenart andiak,
 Moguel, Elizamburu ta Larramendiak,
 Euzko leñargiak:
 «Zurok zaree Elizaren semecho onetsiak,
 Zurok Ama Euskeraren seme maitatiak.
 Biotzez guztiak,
 Gozotu nai dozuez Amaren urtiak!»

PAULO ZAMARRIPA ETA URAGA.

